

15 października 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

Cotd 33/50

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8718.

Kl. 12 p 6.

Stanisław Weil
(Warszawa, Polska).

Sposób otrzymywania piperazynowego i lizydynowego amidu kwasu α -fenylocinchoninowego.

Zgłoszono 27 września 1927 r.

Udzielono 18 kwietnia 1928 r.

Stosowany w lecznictwie kwas α -fenylocinchoninowy (atofan) posiada smak gorzki i drażni żołądek. W celu ominięcia tych cech ujemnych otrzymano i wprowadzono do lecznictwa szereg estrów atofanu. Do tego samego celu prowadzić może otrzymanie amidów kwasu fenylocinchoninowego. Szczególniej korzystne dla lecznictwa mogą być amidy piperazyny i lizydyny, ponieważ mijając żołądek nienaruszone, zmydlają się one powoli w środowisku alkalicznym jelit, tam wywiązują nie tylko działanie atofanu, lecz również działanie piperazyny lub lizydyny, które działanie atofanu wspomagają.

Otrzymuje się amidy tą drogą działania chlorku α -fenylocinchoninowego w roztwo-

rze ligroinowym na piperazynę lub lizydynę w roztworze (np. benzenowym) lub wprost wobec substancji odciągających kwas solny (np. wobec pirydyny, węglanu wapnia lub tym podobnych) lub bez ich pomocy.

Amid piperazynowy jest białym krystalicznym proszkiem o punkcie topliwości 280° ; amid lizydynowy jest żółtym proszkiem o punkcie topliwości 160° .

Przykład I. 6,7 kg świeżo otrzymanego chlorku kwasu α -fenylocinchoninowego rozpuszcza się w ligroinie i dodaje 2,2 kg piperazyny w roztworze benzenowym. Mieszanie ogrzewa się, przyczem opada osad, który po przekrystalizowaniu z benzenu da-

je biały krystaliczny proszek o punkcie topliwości 280°.

Przykład II. 6,7 kg świeżo otrzymanego chlorku kwasu α -fenylocinchoninowego rozpuszcza się w ligroinie i dodaje 2,1 kg lizydyny w roztworze pirydynowym i gotuje. Opada osad, który rozpuszcza się w alkoholu; z roztworu tego wytrąca się amid wodą. Po kilkakrotnem wytrącaniu otrzymuje się żółty proszek o punkcie topliwości 160°.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania piperazynowego lub lizydynowego amidu kwasu α -fenylocinchoninowego, znamienny tem, że na chlorek kwasu α -fenylocinchoninowego w roztworze ligroinowym lub benzołowym działa się piperazyną lub lizydyną wprost, lub w obecności środków odciągających kwas solny.

Stanisław Weil.